

Úžasné znalosti ve Védách

Zdroj: http://paranormal-news.ru/news/udivitelnye_znaniya_v_vedakh/2017-05-10-13431

Ve starověkých indických traktátech je velké množství vědeckých poznatků, ke kterým se moderní věda dostala až v poslední době, nebo se k nim zatím dokonce nedostala. Zde jsou některá fakta o úžasných znalostech učenců, kteří žili před tisíci lety.

Védy (ze sanskrtu „znalosti“, „učení“) jsou sbírkou nejstarších spisů hinduismu v sanskrtu (ze 16. – 5. století př. n. l.). Po mnoho století, byly Védy předávány ústně ve formě poezie, a teprve mnohem později byly zaznamenány. Hinduistická náboženská tradice se domnívá, že Védy nebyly napsány lidmi, ale Bohy, kteří je dali lidem prostřednictvím svatých mudrců.

Vědci o Védách

Za prvé, musíme poznamenat, že starověkou moudrost Véd rozpoznalo mnoho slavných učenců a největších mozků lidstva 19. – 20. století. Americký spisovatel a filozof Henry David Toro napsal:

„Ve velkých znalostech ve Védách není ani stopy po sektářství. Jsou určeny pro všechny věkové kategorie, klimatické oblasti a národy, je to královská cesta k dosažení velkého poznání.“

Lev Nikolajevič Tolstoj, v dopise indickému guruovi Premanandovi Bharati v roce 1907 napsal:

„Metafyzická náboženská idea Krišny je věčným a univerzálním základem všech pravých filosofických systémů a všech náboženství. Pouze velké mozky, jako jsou starověcí hinduističtí mudrci, mohl přijít na tento skvělý koncept... Naše křesťanské představy o duchovním životě pocházejí ze starých židovských tradic, ty židovské od Asyřanů, tyto od Indů a vše je to jako na houpačce: čím novější, tím nižší, čím starší, tím vyšší učení.“

Zajímavostí je, že Albert Einstein se naučil sanskrt, aby mohl číst Védy v originále, které popisovaly obecné zákony fyzikální podstaty. Mnoho jiných slavných lidí, jako Kant, Hegel, Gandhi, uznávali Védy jako zdroj všeobecných znalostí.

Od nuly po Kalpu

Starí matematikové v Indii zavedli mnoho koncepcí, jaké používáme dodnes. Všimněte si, že až v 7. století se začala používat číslice ,0‘, která byla nejprve uváděna v arabských zdrojích, a teprve v 7. století se dostala do Evropy.

Nicméně, indiští matematikové znali roli nuly (v sanskrtu, „Shunya“), znali ji již ve 4. století před naším letopočtem. Právě ve starověké Indii se nejprve objevil tento znak. Všimněte si, že bez pojmu nuly se neobejde binární systém u počítačů.

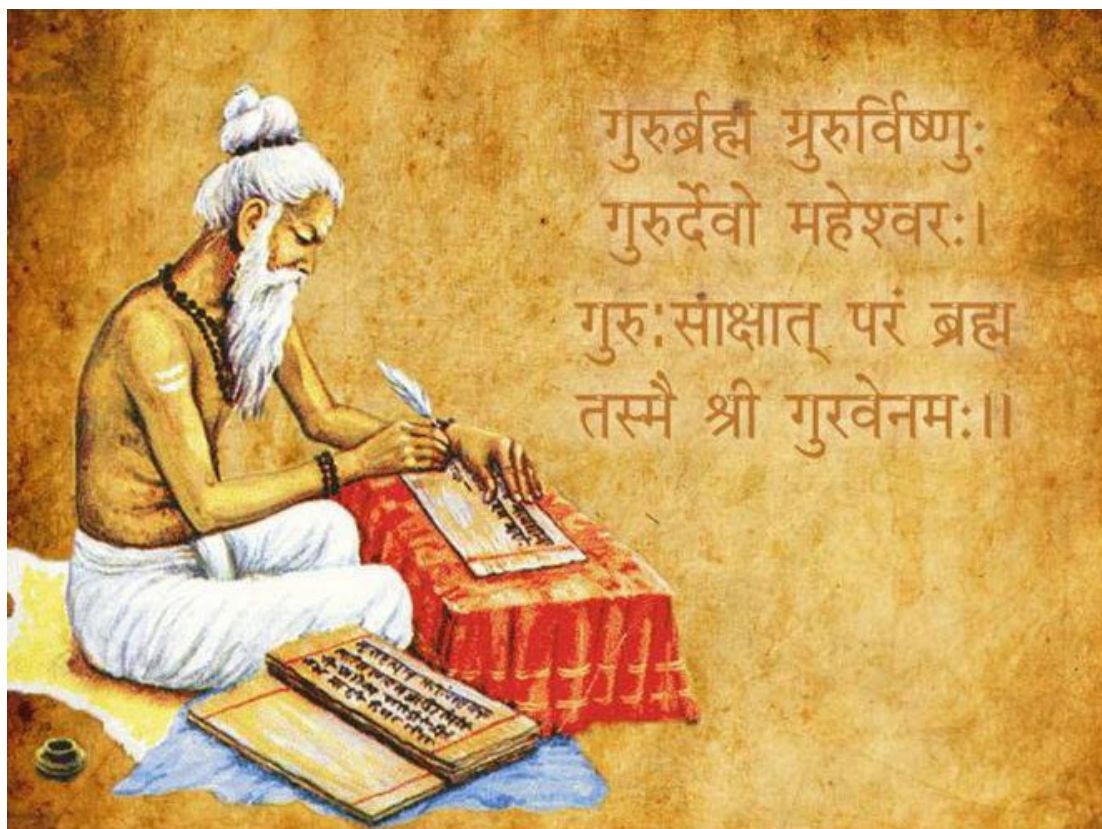
Desítkový systém byl také vynalezen v Indii. Ve starověké Indii bylo známo číslo ,pí‘ a Pythagorova věta, nebo přesněji řečeno, Baudhayanův teorém, který byl poprvé popsán v 6. století před naším letopočtem.

Nejmenší číslo uvedené ve Védách se rovná jedné 10^{-34} sekundy. Největší číslo je Kalpa - rovná se 4,32 miliard let. Kalpa - je „den Brahmy“ (v hinduismu je to bůh stvoření). Po uplynutí této doby nastává „noc Brahmy“, která je totožná s délkou dne. To znamená, že celý boží den trvá 8,64 miliard let. Měsíc Brahmy se skládá ze 30 takových dnů, což je 259,2 miliardy let a jeden rok je 12 měsíců. Brahma žije 100 let, tedy 311 bilionů 40 miliard let, potom umírá.

Bhaskara I (První)

Jak víme, polský vědec Nikolaj Kopernik předpokládal, že Země obíhá kolem Slunce již v roce 1543. Nicméně, více než 1000 let před ním Védský astronom a matematik Aryabhata tvrdil totéž: „Jako se muži plovoucímu na lodi zdá, že stromy na břehu se pohybují, tak i lidem, kteří žijí na Zemi se zdá, že se Slunce pohybuje.“

V dokumentu s názvem Aryabhata učenci tvrdí, že Země je kulatá, otáčí se kolem své osy, obíhá kolem Slunce a „visí“ ve vesmíru. Navíc citoval přesné údaje o velikosti Země a Měsíce.

Teorie gravitace byl také dobře známá od starověkých astronomů. Mudrc Bhaskara ve slavném astronomickém pojednání ‚Súra Siddhanta‘ napsal: „Předměty padají na zem, protože je přitahuje gravitace. Země, Měsíc, Slunce a ostatní planety jsou drženy na svých drahách silou přitažlivosti.“ Všimněte si, že Isaac Newton objevil gravitační zákon až v roce 1687.

Dále uvádí Bhaskara v tomto spise dobu potřebnou k oběhu Země kolem Slunce na - 365,258756484 dnů. Současní vědci uvádějí číslo 365,2596 dnů.

(Pozn. Údaje se liší o 9 desetitisícin dne, tedy 8,6 vteřiny)

Rig Věda tvrdí, že Měsíc je družicí Země. „Jako družice Země se Měsíc otáčí kolem své mateřské planety a doprovází ji při oběhu planety kolem Slunce. Ve Sluneční soustavě mají planety celkem 32 satelitů. Měsíc je jediný satelit, který má svůj osobitý charakter. Velikost zbývajících satelitů je menší než 1/8 velikosti jejich mateřské planety. Měsíc je jediný satelit, který je větší.

(Pozn. Měsíc má průměr 0,27 průměru Země, t.j. více jak 1/4)

Původ hmoty je vysvětlen v Upanišádách: „Z absolutna - prostoru, vyšel vítr, z větru přišel oheň, z ohně voda a z vody země“. Toto je velmi podobné sekvenci původu hmoty, jak je chápána moderní fyzikou: plazma, plyn, energie, kapalina, pevná látka.

Úžasné památky z minulosti

Od dávné védské civilizace přišly nejen teoretické znalosti, ale konkrétní stopy hmotné kultury. Chrámový komplex Angkor Vat v Kambodžské džungli je věnován Bohu Višnovi a je jedním z nejúžasnějších památek védské civilizace.

Jedná se o největší náboženskou stavbu na světě. Jeho rozloha činí 200 kilometrů čtverečních a na jeho území žilo 500 tisíc lidí! Jak byla vystavěna tato úžasná stavba stále zůstává záhadou. O tom píše Yoshinori Iwasaki, ředitel výzkumného Geologického institutu v japonské Ósace:

„Od roku 1906 pracovala na Angkoru skupina francouzských restaurátorů. V roce 1950 se francouzští odborníci snažili zvednout kameny po strmém náspu. Ale protože strmý násep měl úhel 40°, již po prvním pokusu do pěti metrů výšky se kopeček zhroutil. Byl proveden druhý pokus, ale se stejným výsledkem.

Nakonec Francouzi opustili svoji myšlenku, používat historickou technologii a postavili betonové zdi uvnitř pyramidy, k zabezpečení zemních prací. V současné době neznáme, jak naši předkové mohli stavět tak vysoké a strmé násypy.“

Vedle Angkoru je obrovská vodní nádrž West Baray. Rozměry nádrže jsou 8 x 2,1 km a její hloubka je pět metrů. Pochází z neznámé dávné doby. Překvapující je přesnost okrajů nádrže a mohutnost vykonané práce. Tento obrovský vodní rezervoár má přesnou hraniční linii, což je neobvyklé i pro zaková moderní zařízení.

V dalším chrámu, který se nachází v obci Lepakshi v Indii (stát Andhra Pradesh), je tajemství, které pronásleduje mnoho výzkumníků. Chrám Veerabhadra stojí na 69 konvenčních sloupech a jednom zvláštním, který se nedotýká země. Místní průvodci si často z turistů tropí žerty, podsouvají pod něj noviny, aby ukázali, že chrám se skutečně vznáší ve vzduchu.

Po mnoho let se odborníci snažili, aby odhalili tajemství visícího sloupu. Například britští inženýři v Indii během koloniálního období se jej dokonce pokusil vyrazit, ale naštěstí neuspěli. Až do teď, a to i přes pokročilé technické znalosti a moderní vybavení, vědci nebyli schopni vyřešit záhadu zavěšeného pilíře, který porušuje zákony gravitace.

Natalia TRUBINOVSKAJA v časopise „Tajemství dvacátého století“ #10/2017

Překlad: Jan Pavlík, 15. 5. 2017-05-15

Chrám Veerabhadra